

Een honderdjarige onder de gepensioneerden van de Spoorweg

A. HUYS.

Hoofdinspecteur

bij de Directie van het Personeel en de Sociale Diensten.

Mevrouw Joséphine ROCQ, weduwe DHAINAUT, geboren te Erbisœul, op 7 Februari 1851, heeft zopas haar honderdste verjaardag gevierd.

Zij was op 4 Juni 1883 bij de Staatsspoorwegen als wegwachteres in dienst getreden en werd op 1 Juni 1913 gepensionneerd.

Haar echtgenoot zaliger was ook een spoorwegman. Hij trad in dienst op 18 Juni 1879 en werd op 1 Augustus 1918, toen hij 70 jaar was, in ruste gesteld. Hij overleed in 1928.

Mevr. Rocq woont thans te Boussu-bij-Bergen, niet ver van de plaats waar zij tal van jaren haar werk heeft uitgeoefend.

Onze honderjarige woont in bij een van haar dochters die zelf reeds diep in de zeventig is en, wier echtgenoot eveneens een gepensionneerde van de spoorweg is.

Mevr. Rocq geniet nog een goede gezondheid; geheugen en moreel zijn perfect. Soms zingt ze nog enkele tonen van een liedje uit haar jonge tijd.

Ze wordt vertroeteld door gans haar familie en ook door de geburen, die brave rondborstige arbeiders zijn uit de Borinage.

Het Gemeentebestuur van Boussu heeft deze honderdste verjaardag niet onopgemerkt laten voorbijgaan, want op de dag zelf werd ze met de nodige luister gevierd.

Een officiële manifestatie had plaats, waarop al de plaatselijke autoriteiten en de directie van de N. M. B. S. waren uitgenodigd.

Ik had de eer, samen met de h. Handelberg, adjunct-eerste inspecteur, de Maatschappij te vertegenwoordigen.

Op 7 Februari, te 10 uur, kwamen we dus in het Gemeentehuis van Boussu samen. De heer Burgemeester, die voor ons niet helemaal een

onbekende is, vermits hij de vader is van de h. Ducobu, ingenieur bij de Dienst van het Materieel, richtte enkele woorden van welkom tot de personaliteiten, waartoe o.m. behoorden :

de h. Spreutel, senator, de voltallige Gemeenteraad, de geestelijke overheid, de stationschef, enz.

De h. Ducobu maakte van de gelegenheid gebruik om de deugden te loven van de arbeiders, waarvan Mevr. Rocq en haar overleden echtgenoot zulk een schoon voorbeeld waren.

Hij deed het heel gevat en herinnerde aan de bestaansvoorwaarden van de arbeidersklasse tijdens de laatste driekwart eeuw.

Omstreeks 10 u. 30 werd een stoet gevormd die, voorafgegaan door een plaatselijke fanfare, een groot deel van de gemeente doorkruiste om zich naar de woning van de jubilarisse te begeven.

In een fraai versierd huisje troffen we Mevr. Rocq, omringd door gans haar familie.

De h. Burgemeester bracht haar de groet van de ganse

bevolking en, terwijl hij haar omhelsde, wenste hij haar nog vele jaren. Namens het Gemeentebestuur bood hij haar een zetel aan. Op mijn beurt, maakte ik aan onze gepensionneerde de gelukwensen over van de Directie der Spoorwegen en uit naam van al de bedienden en van al de gepensionneerden bood ik haar een geschenk aan; er was een sjaal bij die op haar wens werd gekocht.

Nog andere personaliteiten, en vervolgens al de vrienden en kennissen, wensten haar geluk. Het kleine huisje was weldra met bloemen en geschenken gevuld.

Een kleinzoon van de honderdjarige dankte uit

naam van zijn grootmoeder en van de familie.

De plechtigheid eindigde met een gloedvolle « Brabançonne ».

U zult zeggen dat dit niet veel zaaks is, maar het is echter niet alles.

Wegens het ongunstige weder had het Gemeentebestuur besloten de duur van de plechtigheid op 7 Februari tot een minimum te beperken.

De jubilaresse zal deze zomer op het Gemeentehuis worden ontvangen en die dag zal een grote stoet door de gemeente trekken die, we zijn er zeker van, alsdan op haar best zal zijn getooid.

De h. Burgemeester was zo vriendelijk ons nu reeds uit te nodigen; het spreekt vanzelf dat we deze uitnodiging hebben aanvaard.

Tot binnenkort dus, Mevrouw Rocq...

BIJ ONZE LEERJONGENS

De wedstrijd der ambachtsscholen van de N.M.B.S.

De Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen bezit zes ambachtsscholen (drie in elke taalstreek), die verbonden zijn aan de Centrale Werkplaatsen, en waar jonge vakkundigen van degelijk gehalte gevormd worden.

Sinds de bevrijding wordt er telkenjare een wedstrijd tussen die scholen ingericht voor de bouw van spoorwegmodellen : locomotieven, wagens of ander materieel, niet alleen van vroegere types die op dit ogenblik niet meer te vinden zijn, maar ook van de ultra-moderne verwezenlijkingen.

Terwijl meteen de beroepsopleiding wordt verzekerd, zal de bouw van die modellen op een eenvormige schaal (1/10^e) aan het Museum der Belgische Spoorwegen de juiste reproductie verzekeren van alle types van ons rollend materieel, en meteen de mogelijkheid bieden gans de geschiedenis van ons spoorwegnet aanschouwelijk te reconstitueren en de vooruitgang onzer ingenieurs en technici aan te tonen.

De wedstrijd 1950-1951 werd zo pas afgesloten en de jury, bestaande uit de HH. Nolet de Brauwere, Secretaris-Generaal, Ghilain, Directeur van het Materieel en de Aankopen, Lemaître,

Hoofdingenieur, Pierard, Chef van de Pers- en Documentatiedienst, en Empain, ingenieur, kende de volgende prijzen toe :

Eerste prijs aan de School van de Centrale Werkplaats LEUVEN (model van driedubbele motortrein type 654, en van een rijtuig 1e en 2e klas op twee assen, coupévorm jaar 1864).

Tweede prijs ex-æquo aan de scholen van de C. W. SALZINNES (model van oude locomotief type 12) en GENTBRUGGE (rijtuig G. C 80 plaatsen).

Derde prijs ex-æquo aan de scholen van de C. W. CUESMES (model van pakwagen Bika en van sledewagen voor hellingen), LUTTRE (primitieve locomotief type 51) en MECHELEN (locomotief type 5 van 1880).

De HH. Nolet de Brauwere en Ghilain wensten de laureaten en hun toegewijde monitoren geluk voor de lofwaardige geest van wedijver en voor de schitterende afwerking der modellen. Deze getuigen voor de degelijkheid van het vakonderwijs dat in de ambachtsscholen der N. M. B. S. gegeven wordt volgens de meest rationele methodes, en dat met de beste gespecialiseerde instellingen kan wedijveren.